

SUB FLAMURILE PARTIDULUI, LIBERI ȘI DEMNI, CONSTRUIM VIITORUL SOCIALIST AL PATRIEI!

PROLETARI DIN TOATE ȚARILE, UNIȚI-VA!

Steagul ROȘU

ORGAN AL COMITETULUI MUNICIPAL PETROȘANI AL P.C.R.
ȘI AL CONSILIULUI POPULAR MUNICIPAL

ANUL IXI, NR. 40 156

JOI, 9 MAI 1985

4 PAGINI — 50 BANI

În ziarul de azi

1877 INDEPENDENȚA —
VIS IMPLINIT

(In pag. a 2-a)

PATRU DECENII
DE VIAȚĂ NOUĂ

(In pag. a 3-a)

9 Mai 1945 — 9 Mai 1985

Zi glorioasă în istoria neamului

Astăzi poporul nostru, împreună cu întreaga omenire progresistă, aniversază împlinirea a 40 de ani de la victoria asupra fascismului, eveniment cu profunde și ample semnificații în istoria umanității. Această zi de mai este o părină nepieritoare în istoria României ai cărei fii au pecetluit cu singe atit independența, la 9 Mai 1877, cit și victoria epocală a națiunilor împotriva fascismului, la 9 Mai 1945. Sint pagini glorioase exprimind lupta poporului român pentru libertate și independență, reprezentind un bogat izvor de învățăminte care stimulează lupta pentru statornicirea unei păci trainice, pentru

afirmarea unei politici de colaborare, dezarmare și pace pe planeta noastră.

La cea de-a 40-a aniversare a victoriei asuminate cu fascismului țara noastră se prezintă cu victorii remarcabile în toate domeniile de activitate. In cele peste patru decenii care au trecut de la victoria revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă, înfăptuită la 23 August 1944, oamenii muncii și-au consacrat întreaga capacitate creatoare pentru edificarea unei vieți noi, libere și independente. România s-a transformat într-un stat industrial-agrar, cu o in-

(Continuare in pag. a 2-a)

Mineritul Văii Jiului pe treptele afirmării Dezvoltare, modernizare, eficiență

Minerii Văii Jiului, puternicul detașament al clasei noastre muncitoare, aflați în primele rânduri ale muncii și luptei pentru susținerea frontului anti-hitlerist și pentru refacerea industriei românești distrusă de război, au răspuns cu promptitudine înflăcăratelor chemări ale partidului cu fapte de cea mai înaltă ținută patriotică, convinși fiind că muncesc pentru viitorul lor prosper, pentru dezvoltarea economiei naționale.

In primii ani care au urmat naționalizării din 1948 în evoluția industriei carbonifere a Văii Jiului s-au detașat două tendințe principale și anume — dezvoltarea pe baze noi a producției la minele aflate în funcțiune și efectuarea unor vaste lucrări de re-deschidere a unor cimpuri miniere vechi și deschiderea altora noi.

Cea mai puternică dez-

Ing. Iulian Costescu,
director general
al C.M.V.J.

voltare însă o cunoaște mineritul Văii Jiului în ultimele două decenii de când în fruntea partidului se află tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, cel mai iubit și stimat fiu al națiunii române, comunistul înflăcărat, personalitate proeminentă a vieții politice și economice românești și mondiale, OMUL care și-a consacrat întreaga sa activitate luptei pentru libertatea, independența și suveranitatea patriei, pentru dreptate, echitate și pace în lume.

Mineritul acestor două decenii, pe care le numim cu îndreptățită mândrie patriotică „Epoca Nicolae Ceaușescu”, s-a dezvoltat într-un ritm fără precedent, înaintind cu consecvență pe linia modernizării minelor și transpunerii în viață a conceptu-

lui major al partidului privind mecanizarea și automatizarea producției de cărbune.

Partidul și statul nostru, personal tovarășul Nicolae Ceaușescu au acordat o atenție deosebită Văii Jiului, bazinului carbonifer de unde se extrage peste 95 la sută din huila cocsificabilă a țării. O singură cifră este suficient de edificatoare în acest sens — volumul total al investițiilor din această perioadă depășește 20,2 miliarde lei. Efectiv, în ultimii 20 de ani industria noastră carboniferă, producția și procedeele ei tehnologice au cunoscut profunde transformări înnoitoare, transformări la nivelul revoluției tehnico-stiințifice mondiale.

Astăzi mineritul Văii Jiului dispune de 49 complexe de susținere și tăiere mecanizată, din care 26 sint de producție românească, de 47 combine de

(Continuare in pag. a 4-a)

Bolțile istoriei

Timpul eroic al unui popor se orinduieste în istorie, pentru români, evenimentele de importanță vitală străjuiesc fiecare secol, aidoma unor coloane fără de sfârșit, care susțin bolțile istoriei încă de la nașterea neamului. Coloane de generații de luptători, arteziane coloane ale singelui vărsat în vatra strămoșească și înălțat, prin jertfă, spre cerul limpede al aspirațiilor lor. Intreaga istorie a neamului dintre Carpați, Dunăre și Mare cuprinde în filele sale războiul de peste două milenii pentru apărarea ființei sale, valurile de „pohtitori” ai pământului s-au stins în malul de piatră al credinței în sine.

Libertatea și patria s-au contopit în axioma iubirii, patriotismul fiind coordonata spirituală cea mai de preț „de la opincă pînă la vladică”. Coloanele de suflet ale țării nu s-au înclinat vreodată, veacurile nu le-au erodat, dimpotrivă le-au înmulțit, spre trănicia bolților istoriei. Libertatea națională, crez care a adunat în templul său milioane de martiri, n-a fost un dat din ceruri sau de peste hotare, a fost dobîndită și păstrată prin luptă, iată de ce ne este scumpă, nouă și urmașilor noștri, ziua-simbol de

Ion VULPE

(Cont. in pag. a 4-a)

A faptelor cinstire

Oamenii muncii din Valea Jiului, la fel ca întregul popor, cinstesc ziua de 9 Mai, zi care marchează împlinirea a 40 de ani de la înfrîngerea definitivă a fascismului german și „Ziua independenței României”, prin fapte demne de muncă, contribuind în acest fel la cucerirea cit mai grabnică a independenței energetice, la ridicarea României socialiste pe cele mai înalte trepte de progres și civilizație.

HARNICII MINERI DE LA LUPENI, PETRILA, LONEA, PAROȘENI, VULCAN, ANINOASA ȘI LIVEZENI AU EXTRAS IMPREUNA PESTE SARCI NILE DE PLAN, LA ZI, IN LUNA MAI 23 637 TONE DE CARBUNE COCSIFICABIL ȘI ENERGETIC.

■ Cel mai mare și puternic colectiv de mineri din Valea Jiului — cel al MINEI LUPENI — cu cele 6 065 tone de cărbune cocsificabil extrase suplimentar de la începutul acestei luni se află pe primul loc în întrecerea socialistă. Rezultate deosebi-

te în muncă au obținut minerii sectoarelor III și IV, sectoare care folosesc în abataje complexe mecanizate și combine de tăiere.

■ MINERII DE LA PETRILA și-au materializat eforturile susținute depuse în acest început de lună prin extragerea unei producții suplimentare de aproape 6 000 tone de cărbune.

■ Cu cele 3023 tone de cărbune extrase suplimentar de la începutul acestei luni, plusul acumulat de

(Continuare in pag. a 4-a)

Mîndria de români

Eroi au fost, eroi sint încă, Stejararii cresc din dirji stejari, Iubire de pămînt răsari Și-n inimă de om și-n stîncă. Sintem un neam de fărurari Ce-a tras în timp brazdă adincă, Eroi au fost, eroi sint încă, Poporul are brațe tari, Vroit-au mulți să ne supună Călcînd pămîntul din bătrîni; In ceasuri grele, de furtună, Noi, singurii aici stăpîni, Ne-am dus la luptă împreună, Păstrînd mîndria de români.

Aurel D. CAMPEANU

Un participant la luptele de la Păuliș rememorează

„Pe aici nu se trece!”

Ziua de 23 septembrie 1944 m-a găsit ca elev în anul II la Școala militară din Radna. Ne aflam în cantonament în comuna Ususău din județul Caraș-Severin.

„Ecourile goarnej, ce nu demult anunțase stîngerea, mai pluteau încă prin văile din împrejur, cînd „agentul de legătură” al plutonului fugea din casă în casă, dînd alarma plutoanelor 1 și 2 din compania a 4-a. Plutonul unu era cel al brandiștilor de 81,4 mm, iar noi cei de la aruncătoarele de 120 mm, eram plutonul

doi, din compania de armament greu. Ordinul era clar: „In 10 minute, cu tot ce aveți, veți fi prezenți

Pagini de vitejie ostășească

pe șosea, la periferia de Nord a Ususăului! Plecăm!”

La locul stabilit, pentru adunare, ne așteptau două mașini militare „Tatra”, cu motoarele puse în funcție. In miez de noapte am debarcat în cea mai desăvîrșită li-

știțe, în fața magaziei cu muniție din curtea școlii. Aici am predat ranțele cu tot ce aveam și-am primit în locul lor — cartușe, grenade și lăzi cu bombe pentru aruncătoare. Nouă ni s-a mai alăturat încă un camion cu muniție, unul cu un pluton cu nemți, din compania ce era în școală și un „Gaz”. In prima mașină, adică în „Gaz”, luase loc comandantul

Popa Ionel BOTOAȘCA, fost elev sergent T.R. în Detașamentul Păuliș

(Continuare in pag. a 4-a)

Orasul Vulcan — sub amprenta neconținutelor innoiri și împliniri ale urbanisticii moderne din acești ani. Foto: Al. TĂTAR

„Incununare a unor năzuințe și lupte de veacuri ale poporului român, cucerirea independenței a avut o profundă înrîurire asupra întregii dezvoltări a societății românești pe calea progresului economic și social, deschizând largi orizonturi națiunii noastre spre afirmarea liberă, de sine stătătoare”.

Nicolae Ceaușescu

1877. INDEPENDENȚA

VIS ÎMPLINIT

„Sintem independenți, sintem națiune de sine stătătoare; sintem o națiune liberă și independentă”.

Mihail Kogălniceanu
9 mai 1877

Pagini memorabile ale istoriei poporului român

Prin jertfe și împliniri, poporul român și-a cîtorit destinul exemplar în istorie, statornicia lui în meleagurile natale n-a fost depășită decât de durabilitatea Carpaților. Strămoșii săi, dacii, au fost elogiați pentru vitejie, pentru ardoarea cu care și-au apărat semănăturile, pădurile și turmele, filele calendarului eroilor și martirilor neamului încep cu faptele demne și chipurile neștiute ale bravilor regi Burebista și Decebal, ale oștenilor lor țărani. Primul mare rege dac a asigurat înmănușierea puterilor neamului său, ultimul rege a pierit apărându-i independența.

În crepusculul Imperiului roman, din osmoza dacilor cu latinii s-a născut poporul român, popor ai cărui zori, deși neprielnici, datorită veacurilor de cotropiri călare, au fost aureolați de aspirațiile sale de libertate și independență. Au rămas munții, apele, pădurile și cîmpiile dar și oamenii, ingenuncheați vremelnic, dar niciodată înfrinți, ai acestui pămînt. Moșii și părinții s-au petrecut în piatră și grâu, în florile și fructele arborilor, urmașii lor au făcut din coase și seceri unelte pașnice pentru truda cîmpului, dar și arme necruțătoare pentru călătorii de frontarii. Mușatinii și Basarabi au condus oastea țării, rîvnitori ai lutului românesc fost-

au destui, mulți însă l-au îngrășat cu singele lor. Basarab I, Bogdan, Mircea cel Bătrîn, Alexandru cel Bun, Ioan Corvin, Vlad Țepeș, Ștefan cel Mare, Rareș și cîți alți domnitori și țărani lor făurir-au coloana înfinită a eroilor neamului. Mihail Viteazul, îmbrăcînd cămașa morții, fu cel care intrupă visul multiseclar, reintregirea țării, iarîpînd apoi, prin simbolul jertfei, visurile și lupta urmașilor. Fiindcă independența, libertatea socială și națională au fost cuceririle neamului românesc, flamurile lor le-au purtat Vladimirescu, Horea, pașoptiștii, pentru ca la 1859 Unirea Principatelor Române să fie împlinită prin vrerea poporului. Epopeea victoriilor a cuprins apoi alte borne istorice — 9 Mai 1877, cîștigarea prin luptă a independenței de stat, 1 Decembrie 1918, reintregirea hotarelor patriei.

Vremurile vitregi nu ne-au ocolit nici în prima jumătate a secolului XX, în această perioadă însă Partidul comunistilor, născut la 8 Mai 1921, zi-simbol de prefață a împlinirilor socialiste, a condus neînfricat lupta maselor în marile confruntări din deceniul IV, în Revoluția de eliberare socială și națională antifascistă și antiimperialistă, obolul de jertfe al României, angajată plenar împotriva fascismului, fiind recunoscut pe plan mondial. „Totul pen-

tru front, totul pentru victorie” a fost îndemnul lansat de partid și urmat de țară, ziua de 9 Mai 1945 consfințind dreptul națiunii noastre de a figura între învingătorii celor care hărăziseră planetei holocaustul universal.

Au urmat, firesc, eroicii ani de ridicare și edificare a temelțiilor socialiste, ani de muncă și glorie, care au conturat drumul demn al poporului român, liber pe soarta sa, doritor de pace și colaborare cu toate popoarele lumii, anii care culminează cu „Epoca Ceaușescu”, cea mai înfloritoare perioadă din istoria României, cînd cuceririle revoluționare ale poporului nostru sînt aparate și întărite de toți fiii săi și au ca scop final fericirea și prosperitatea patriei socialiste, a tuturor. Cîștind marile sale aniversări, națiunea românească continuă firescul ei drum spre un viitor fericit, fundamentat din rădăcinile neamului.

Ion VULPE

Zi glorioasă în istoria neamului

(Urmare din pag. 1)

dustrie puternică, modernă și o agricultură socialistă în plin progres, cu un nivel de viață materială și spirituală în permanentă creștere. Subliniind însemnătatea remarcabilă a actului revoluționar de la 23 August 1944, tovarășul Nicolae Ceaușescu arăta că „Prin întoarcerea armelor și angajarea României, cu întregul ei potențial, în războiul antifascist, s-a dat o puternică lovitură planurilor strategice ale Germaniei hitleriste. Aceasta a dus la prăbușirea întregului front de sud, a deschis calea înaintării rapide a trupelor sovietice, a accelerat zdrobirea dispozitivului militar al Germaniei în această parte a Europei”. Răspunzînd inflăcărții chemării a Partidului Comu-

nist Român. „Totul pentru front, totul pentru victorie!”, întregul popor a depus un uriaș efort pentru susținerea războiului și înfrîngerea fascismului.

În perspectiva istoriei, acești 40 de ani care au trecut de la Ziua victoriei asupra fascismului, constituie o epocă marcată de strălucite împliniri.

Un loc de importanță hotărîtoare îl ocupă epoca inaugurată, acum 20 de ani, de Congresul al IX-lea al partidului, cea mai bogată în împliniri din întreaga istorie a țării noastre, numită cu îndreptățită mîndrie patriotică de toți oamenii muncii „Epoca Ceaușescu”. Strîns unit în jurul partidului, al secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, întregul popor desfășoară o susținută ac-

tivitate pentru realizarea istoricelor hotărîri ale Congresului al XIII-lea, pentru a contribui cu devotament patriotic la împlinirea întregii politici interne și externe a României socialiste, țară apreciată pe toate paralelele și meridianele pentru efortul și contribuția la crearea unui climat de securitate și pace în lume, de prietenie și colaborare.

Astăzi, la 40 de ani de la victoria asupra fascismului, gîndul nostru de pioasă recunoștință pentru vitejii ostași ai armatei române se împletește cu lupta pentru triumful politicii partidului nostru, pentru progresul și independența națională, pentru destindere, securitate și dezarmare, pentru o lume a păcii și colaborării pe planeta noastră.

1877 — coloană de cavalerie îndreptîndu-se spre teatrele de luptă.

PENEȘ CURCANUL de Vasile Alecsandri

FRAGMENTE

Plecat-am nouă din Vaslui,
Și cu sergentul, zece,
Și nu-i era, zău, nimănui
În piept inima rece.
Voioși ca șoimul cel ușor
Ce zboară de pe munte,
Aveam chiar pene la picior,
Ș-aveam și pene-n frunte.
Toți dorobanți, toți

căciulari,
Români de viță veche,
Purtînd opinci, suman, itari,
Și cușma pe-o ureche.
Ne dase nume de Curcani
Un hitru bun de glume,
Noi am schimbat lingă

Balcani
Porcela în renume!
Din cîmp, de-acasă de la plug

Plecat-am astă-vară
Ca să scăpăm de turci,
de jug,
Sărmana, scumpa țară.
Așa ne spuse-n graiul său
Sergentul Mătrăgună,
Și noi ne-am dus

cu Dumnezeu,
Ne-am dus cu voie bună.
Oricine-n cale ne-nținea
Cîntînd în gura mare,
Stătea pe loc, s-adimenea
Cuprins de admirație;

Apoi în treacăt ne-nțreba
De mergem la vreo nuntă?
Noi răspundem în hohot:

„Ba,
Zburăm la luptă cruntă!”
„Cu zile mergeți, dragii mei,
Și să veniți cu zile!”
Ziceau atunci bătrîni,

femci,
Și preoți, și copile;
Dar cel sergent fără
de musteți

Rănea: „Să n-aveți teamă,
Românul are șapte vieți
În pieptu-i de aramă!”
Ah! cui ar fi trecut
prin gînd
Ș-ar fi crezut vreo dată
Că mulți lipsi-vor în
curînd
Din mîndra noastră ceată!
Priviți! Din nouă cîți eram,
Și cu sergentul, zece
Rămas-am singur eu... și am
În piept inima rece!

Cobuz ciobanu-n Calafat
Cînta voios din fluier,
Iar noi jucam hora din sat,
Rizînd de-a bombe șuier.
Deodat-o schijă de obuz
Trăsnînd... minca-o-ar
focul!

Retează capul lui Cobuz
Ș-astfel ne curmă jocul.

Țîntes era dibaci tunar,
Căci toate-a lui ghiulele
Loveau turcescul furicar,
Ducînd moartea cu ele.
Dar într-o zi veni din fort
Un glonte, numai unul,
Și bietul Țîntes căzu mort,
Imbrățișîndu-și tunul.

Pe-o noapte oarbă,
Bran și Vlad
Erau în sentinele.

Ferbea văzduhul ca un iad
De bombe, de șrapnele.
În zori găsit-am pe-amîndoi
Țăiați de iatagane,
Alături e-un moviloi
De leșuri musulmane.

Sărmanii! bine s-au luptat
Cu lifta cea păgînă
Și chear murînd
ei n-au lăsat
Să cad-arma din mînă.

Dar ce folos!
ceata scădea!
Ș-acuma rămăsese
Cinci numai,
cinci flăcăi din ea,
Și cu sergentul, șese!...
Veni și ziua de asalt,
Cea zi de sînge udă!
Părea tot omul mai înalt
Față cu moartea crudă.
Sergentul nostru,
puș de zmeu,
Ne zis-aste cuvinte:
„Cit n-om fi morți,
voi cinci și eu,
Copii, tot înainte!

Iată-ne-ajunși... încă un pas.
„Ura-t-nainte, ura!”...
Dar mulți rămîn

fără de glas.
Le-nchide moartea gura!
Reduta-n noi răpede-un foc
Cit nu-l încape gîndul.
Un șir întreg s-abate-n loc,
Dar altul îi ia rîndul.
Burcel în șanț moare
zdrobind

O tidvă păgînească.
Șoimu-n rodan cade
răcnînd:

„Moldova să trăiască!”
Doi frați Călini,
ciunțiți de vii,
Se zvîrcolesc în sînge:
Nici unul însă, dragi copii,
Nici unul nu se plînge.

Atunci viteazul căpitan,
Cu-o largă brazdă-n
frunte,
Strigă voios:
„Cine-i Curcan,
Să fie șoim de munte!”
Cu steagu-n mîni, el
sprintenel

Viu suie-o seară-naltă.

Eu cu sergentul după el
Sărîm delaolaltă.
Prin foc, prin spăgi,
prin glonți, prin fum,
Prin mii de baionete,
Urcăm, luptăm...
Iată-ne-acum
Sus, sus, la parapete.
„Allah! Allah!”
turcii răcnesc,
Sărînd pe noi o sută.
Noi punem steagul
românesc

Pe crîncena redută.
Ura! mareț se-naltă-n vînt
Sîndardul României!
Noi însă zacem la pămînt,
Căzuți prada urgiei!
Sergentul moare șuierînd
Pe turci în risipire,
Iar căpitanul admirînd
Sîndardu-n filfiire!
Și eu, cînd ochii

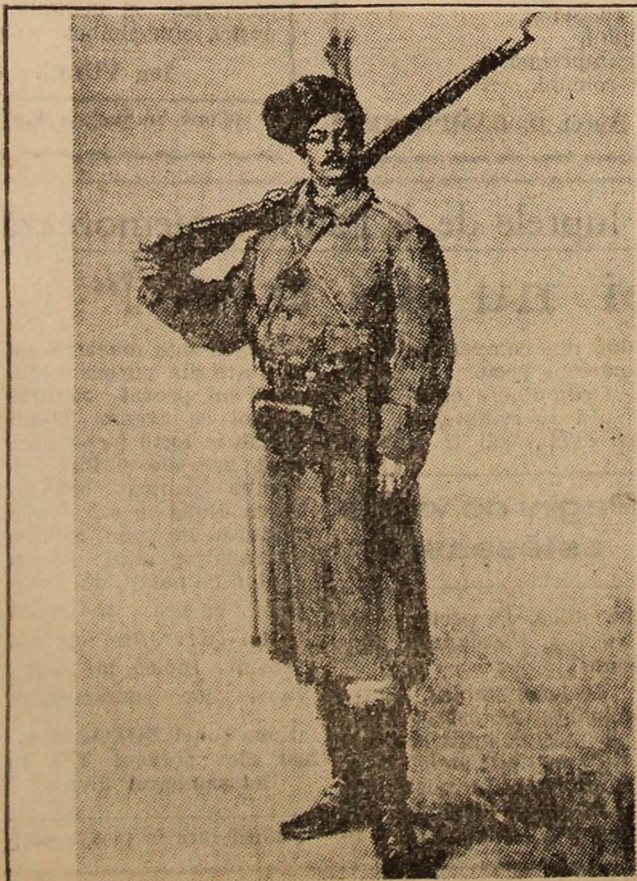
am închis,
Cînd mi-am luat osînda:
„Ah! pot să mor
de-acum, am zis,
A noastră e izbînda!”
Apoi, cînd iarăși

m-am trezit
Din noaptea cea amară,
Colea pe rîni eu am găsit
„Virtutea militară”!...

Ah! da-o-ar Domnul
să-mi îndrept

Accastă mînă ruptă,
Să-mi vindec rănile
din piept,
Iar să mă-ntore la luptă,
Căci nu-i mai scump
nimică az

Pe lumea pămîntească
Decît un nume de viteaz
Și moartea vitejească!

PATRU DECENII DE VIAȚĂ NOUĂ

Am făurit o țară liberă, prosperă

Bilanțul deosebit de rodnic al construcției socialiste cuprinde realizări remarcabile în toate domeniile vieții social-economice. Practic, sub conducerea înțeleaptă a partidului, poporul nostru a făurit în anii săi de libertate o țară nouă. Cu adevărat impresionante sînt înfăptuirile celor două decenii înscrise în epoca de aur a României socialiste, inaugurată de Congresul al IX-lea al partidului.

Citeva opinii pe tema înfăptuirilor socialiste din acești ani am consemnat, în rindurile de față, din dorința de a contura o opinie mult mai largă, a marii colectivități muncitorești din Valea Jiului, care trăiește sentimente de profundă mîndrie pentru tot ce s-a realizat în acești ani. Sînt sentimente înălțătoare, generate de ideea că sub conducerea partidului, avînd în frunte pe tovarășul Nicolae Ceaușescu, cel mai iubit fiu al națiunii, poporul nostru a făurit o țară nouă, o țară liberă, mereu mai prosperă.

Petroșani

Ani de mărețe înfăptuiri

Printre mărețele înfăptuiri care au prins contur în anii libertății noastre, îndeosebi în perioada inaugurată de cel de-al IX-lea Congres al partidului, de cînd la cirna destinelor poporului român se află tovarășul Nicolae Ceaușescu, se numără fără îndoială construcțiile de locuințe. În anii intrați în istorie sub semnificativa denumire de „Epoca Nicolae Ceaușescu”, în Valea Jiului s-au construit peste 25 000 de apartamente. Au fost ridicate noi cartiere de locuințe în orașele municipiului, precum și zeci de alte obiective de investiții social-culturale dintre care pot fi amintite, spi-

talul municipal, noul magazin universal „Jiul”, teatrul municipal, noile spații de învățămînt ale I.M.P., cinematografe, școli, grădinițe, creșe.

Mîndri de contribuția pe care și-o aduc la înfăptuirea obiectivelor de investiții prin care localitățile noastre devin an de an tot mai înfloritoare, constructorii din cadrul Antreprizei de construcții și montaje Petroșani, alături de toți oamenii muncii, își sporesc efortul de înflorire a patriei noastre.

Dumitru BĂLAN,
secretarul comitetului de partid al A.C.M.
Petroșani

Lupeni

Orașul renăscut

Orașul s-a transformat, s-a înnoit, s-a schimbat din temelii. A mai rămas doar foarte puțin din ceea ce reprezenta cîndva, Lupe-niul. În amintirea oamenilor ceea ce a fost a rămas undeva departe. Noul a pătruns și s-a încetățenit peste tot. A crescut potențialul economic al orașului în primul rînd prin dezvoltarea și modernizarea extractiei și preparării cărbunelui. Au apărut pe harta orașului sute de blocuri noi, moderne, confortabile. Orașul are acum un local nou de poștă dotat cu instalații ultramoderne. Are numeroase magazine spați-

case, bine aprovizionate, are tot ceea ce îi trebuie pentru a fi unul dintre orașele moderne ale patriei, care s-au conturat și s-au împlinit în acești ani de deplină libertate și independență, dar mai cu seamă în ultimii 20 de ani de cînd în fruntea partidului și statului nostru se află tovarășul Nicolae Ceaușescu, comunistul înflăcărat de numele căruia se leagă toate împlinirile din epoca de aur a României socialiste.

Constantin HADA,
vicepreședinte al Consiliului popular orașenesc Lupeni

Vulcan

Temelie trainică bunăstării

Puțini își mai amintesc că în 1945 Vulcanul era o comună, cu vreo 5000 de locuitori, în care nu era nici o unitate economică. Abia în 1949 a început re-

deschiderea minei Vulcan, trei ani mai tîrziu, în 1952, așezarea minerească fiind declarată oraș. Cînd perneau, în 1956, lucrările de construcție a termo-

centralei Paroșeni, orașul avea 14 000 de locuitori. Au luat ființă noi unități economice — 1963; primele lucrări de deschidere a minei Paroșeni; 1964: construirea preparației Coroești și dezvoltarea termocentralei — care au determinat dezvoltarea edilitară și socială a orașului. Cei peste 35 000 de locuitori trăiesc astăzi în 9000 apartamente, din care 8000 construite în acești 40 de ani. Cele mai mari realizări economice și sociale din orașul nostru au fost create după Congresul al IX-lea al partidului, în e-

poca ce o numim cu mîndrie patriotică „Epoca Ceaușescu”.

Astăzi, cînd sărbătorim 40 de ani de la victoria împotriva fascismului și „Ziua independenței României”, minerii, oamenii muncii din Vulcan își consacra toate strădaniile pentru realizarea sarcinilor economice, temelie a creșterii calității vieții și bunăstării lor materiale și spirituale.

Ioan RUJOL,
vicepreședinte al Consiliului popular al orașului Vulcan

Petrila

Trăim bucuria unor mari împliniri

În îndelungata sa existență de peste 100 ani, mina Petrila a cunoscut o dezvoltare fără precedent, mai ales în anii socialismului, în cei peste 40 ani de libertate și demnitate. Este de ajuns să amintim că, față de primele trei cincinale, zestrea tehnică a minei a crescut de trei ori în primul cincinal de după istoricul Congres al IX-lea, cînd în fruntea partidului a fost ales tovarășul Nicolae Ceaușescu. Cu ce realizări se pot mîndri minerii Petriței în cei 40 de ani de la victoria asupra fascismului? Numai în anii de după Congresul al IX-lea, producția de cărbunc a crescut, față de anul 1945, cu 400 000 tone, ajungînd în 1985 la peste 1,3 milioane tone.

Fondurile fixe ale minei noastre, care depășesc 1,5 miliarde lei,

reprezentînd 450 000 lei pe fiecare muncitor, dovedesc grija pe care o manifestă partidul, secretarul său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu față de minerii, această importanță ramură industrială. Mai mult de 70 la sută din personalul muncitor al minei locuiește în cele peste 2000 apartamente noi, se acordă o masă gratuită în valoare de peste 2,5 milioane lei anual și alocații pentru copii în valoare de 65 milioane lei pe an. Toate acestea cifre reflectă, în cel mai înalt grad, adevărul că minerii Petriței trăiesc și muncesc într-o țară liberă, suverană și independentă.

Marcu BOANTĂ,
secretarul comitetului de partid al I.M. Petrila
președintele Consiliului oamenilor muncii

Uricani

Privim, cu încredere, spre viitor

Și într-un oraș mai mic, cum este Uricaniul, pot fi întilnite prefaceri social-economice deosebit de mari, ca rod al politicii înțelepte a partidului, al preocupărilor secretarului său general, de dezvoltare multilaterală și armonioasă a patriei. Mina Uricani, deschisă în anii de început ai construcției socialiste a fost unitatea economică care a adus localității statutul de oraș. Alte două unități carbonifere — I.M. Valea de Brazi și Cariera Cîmpu lui Neag — vor face să sporească în mod considerabil potențialul nostru economic. A luat ființă și o

carieră pentru extragerea și prepararea cuarțului, se află în construcție o preparație pentru cărbune. Orașul s-a înnoit mereu și toți locuitorii săi se mîndresc cu noile construcții înălțate în frumosul cartier Bucura.

Iată că un oraș, care mult timp a fost socotit ca fiind „mic”, însumează realizări mari cu care ne mîndrim și care ne îndreptățesc să privim cu nemărginită încredere spre viitor.

Dan MARCU,
vicepreședinte al Consiliului popular orașenesc Uricani

Eroii patriei

Eroii patriei iubite,
Cu voi, sub tricolor, în gînd,
Purtăm ștabela, înainte,
Pe drum de foc spre țel urcînd.
De Plevna ne-amintim, de Tatra,
În Mai, cînd munca e slăvită
Și vad de flori ne este vrața
De dragoste nețărîturită.
Smulgînd Victoria visată
Prin grele jertfe-n primăvară,
Deschis-am vieții o fereastră
De libertate pentru țară.
De-atunci eroii ni se-arată
În rînd cu Ziditorul țării
Cîntat de România toată —
De rîu, de ram, de-albastrul zării.
Irimie STRĂUȚ

Octombrie 1944. Subunități ale armatei române înaintînd spre Carei.

Contribuția de sînge a poporului român

„Poporul român va sărbători acest glorios jubileu cu legitimă mîndrie patriotică, cu sentimentul și conștiința datoriei împlinite prin participarea, în a doua parte a războiului, cu toate forțele materiale și umane la uriașă bătălie purtată alături de armatele sovietice și ale întregii coaliții antihitleriste împotriva celui mai mare dușman al libertății și independenței popoarelor, al păcii și progresului tuturor națiunilor”.

NICOLAE CEAUȘESCU.

■ De la Marea Neagră și pînă în Boemia armata română, cu 16 divizii, a purtat lupte grele pentru eliberarea teritoriului național (25 octombrie 1944), apoi a Ungariei și Cehoslovaciei pînă la înfrîngerea completă a Germaniei hitleriste. Armata română a străbătut peste 1700 km; a eliberat 3831 de localități, între care 53 de orașe; a avut pe front 540 000 de ostași și ofițeri; a traversat 17 masive muntoase și a forțat 12 cursuri de apă; în lupte grele a pierdut 170 000 de

oameni, morți, răniți sau dispăruți.

■ Pentru curajul și vitejia dovedite pe cîmpul de luptă, peste 300 000 de militari români au fost decorați cu înalte ordine și medalii de război sovietice, cehoslovace, ungare și românești.

■ Contribuția economică a României la înfrîngerea mașinii de război hitleriste s-a cifrat la peste 1 miliard de dolari, în valuta anului 1938, ceea ce echivalență cu cel puțin de 4 ori veniturile bugetului țării noastre din același an.

Aprecieri privind efortul de ansamblu al României în războiul antifascist

— „România a dat deja un ajutor substanțial cauzei aliaților...”
(DECLARAȚIA LUI A. EDEN, ministru de externe britanic, în Camera Comunelor, septembrie 1944).

— „Dintre națiunile care luptă împotriva Germaniei hitleriste, România se situează azi în al patrulea rînd în ce privește numărul de ostași care participă la bătălia de distrugere a nazismului.”
(RADIO LONDRA, 7 ianuarie 1945)

— „Acțiunea armatei române a contribuit serios la cucerirea Budapestei și la înaintarea în

regiunea cehoslovacă, tot astfel cum, prin actul de la 23 August 1944, România a contribuit într-o bună măsură la schimbarea situației de pe întregul front răsăritean.”
(RADIO NEW YORK, februarie 1945)

— „România a adus prin contribuția ei, o scurtare a războiului de cel puțin 6 luni.”
(RADIO PARIS, 12 ianuarie 1946)

— „...Împreună cu noi, împreună cu trupele aliate, noua Românie democratică a început lupta pentru înfrîngerea lui Hitler, a făcut sacrificii conside-

rabile în această luptă și noi toți recunoaștem serviciile aduse de poporul român acestei cauze”.

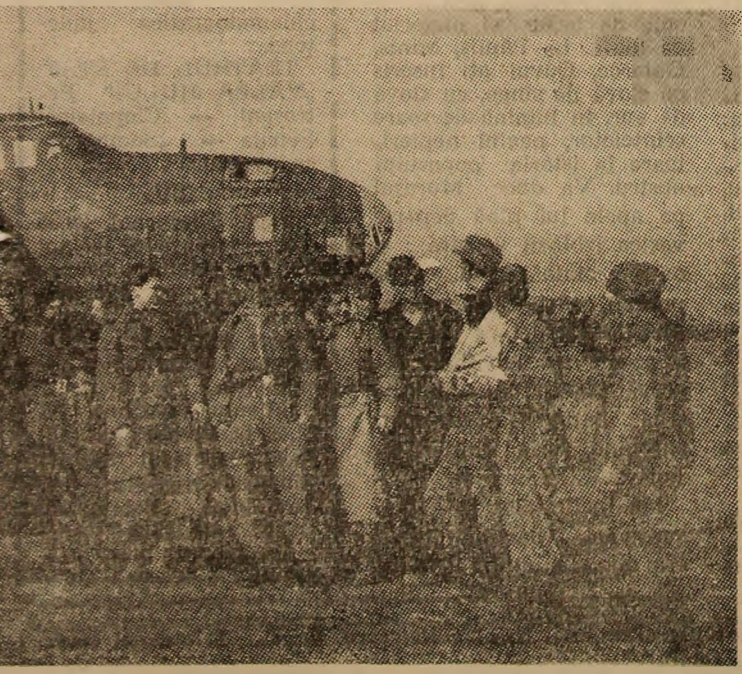
(V.M. MOLOTOV, ministru de externe al Uniunii Sovietice, octombrie 1946)

— „La 24 august 1944, cînd încă nu se conturaseră perspectivele evoluției ulterioare a evenimentelor și cînd soarta Germaniei hitleriste încă nu se vedea cu suficientă claritate, România a făcut o cotitură hotărîtoare în politica ei externă... Prin acest act, România a acordat ajutorul său Națiunilor Unite și în primul rînd Uniunii So-

vietice care a suportat într-o măsură mai mare decît alte țări greutățile agresiunilor militare ale Germaniei și sateliților ei. Desfășurarea ulterioară a evenimentelor a confirmat importanța pașului făcut de poporul român prin care el s-a situat de partea țărilor democratice, devenind unul din participanții activi la lupta împotriva Germaniei hitleriste și a sateliților care i-au rămas credincioși”.

(A.I. VISINSKI, locțiitorul șefului delegației sovietice la conferința de pace de la Paris, 1946).

Texte selectate de
D. PELIGRAD

și sovietici pe aerodromul din Sibiu, în octombrie 1944.

Dezvoltare, modernizare, eficiență

(Urmare din pag. 1)

Înaintare și 105 combine de abataj, din care, de asemenea, o bună parte poartă marca întreprinderilor românești de profil. La aceste a trebuit adăugate instalațiile telegizmetrice și stațiile de degazare. Valoric, zestrea tehnică actuală a unităților miniere din Valea Jiului, mijloacele fixe, depășește 15 miliarde lei, fiind de aproape 6 ori mai mari decât în anul 1965.

Dorim să evidențiem, ca o caracteristică a acestei fertile perioade, amploarea pe care a luat-o aplicarea și extinderea tehnologiilor

a zăcămintelor carbonifere. Se acționează intens pe linia folosirii complexelor de mare înălțime de tip CMA 5H, a extinderii metodei de exploatare în felii orizontale cu tavan de rezistență, a moderni-

zării și mecanizării tehnologiilor de susținere a lucrărilor miniere de deschideri și pregătiri.

Rezultatele obținute în urma transformărilor amintite sînt elocvente. În anul 1984 producția realizată cu tăiere mecanizată a fost de peste 3,1 milioane tone, iar cea obținută cu susținere și tăiere mecanizată de aproape 2,4 milioane tone. Pentru anul 1985 preconizăm să producem 4,7 milioane tone cu tăiere mecanizată și 3,9 milioane tone cu susținere și tăiere mecanizată. În ceea ce privește cantitatea de cărbune cocsificabil, spre exemplu, realizările anului 1984 sînt superioare celor obținute în anul 1965 cu peste 1,8 milioane tone. Sporurile de producție s-au obținut pe seama creșterii productivității muncii, care, în raport cu anul 1965, în anul trecut, în abataje a fost mai mare cu 2,948

tone pe post, iar în cărbune cu 2,902 tone pe post.

Importante realizări au fost obținute și în ceea ce privește preluarea și prepararea întregii cantități de cărbune brut extras. Astfel, concomitent cu lucrările de extindere și modernizare a instalațiilor existente s-a construit o nouă preparatie la Coroești și sînt începute lucrările de construcție la Livezeni și Uricani. Se acționează consecvent și sistematic pe linia realizării fluxurilor separate pentru steril și cărbune, a funcționării normale a instalațiilor de presortare — Trommel concasor, o nouate de mare prestigiu tehnic în minieră.

Rolul hotărîtor în tot ceea ce s-a realizat în acești ani de mărte impliniri revine, însă, oamenilor, minerilor, tehnicienilor și inginerilor, celor ce nu preocupă nici un efort pentru îndeplinirea celei mai importante sarcini care stă în fața mineritului Văii Jiului —

creșterea neconținută a producției de cărbune. În întreprinderile din Valea Jiului ale combinatului minier lucrează peste 31 800 oameni ai muncii, peste 870 ingineri, 710 subingineri, 985 maistri și 615 tehnicieni, avînd o înaltă pregătire profesională și politică.

Avem colective puternice, la nivelul tuturor întreprinderilor noastre miniere, oameni harnici și pricepuți care vor acționa cu întreaga lor putere de muncă pentru a transpune în viață sarcinile desprinse din recenta constituire de lucru de la C.C. al P.C.R., din indicațiile și orientările secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, convinși fiind că numai astfel pot contribui la îndeplinirea obiectivelor stabilite pentru anul 1985, a hotărîrilor Congresului al XIII-lea al partidului, asigurînd pe această bază înaintarea neabătută a patriei pe calea socialismului și comunismului.

ACTUALITATEA ÎN LUME

Incheierea vizitei oficiale a primului ministru al Guvernului Republicii Socialiste România în Thailanda

BANGKOK 8 (Agerpres) — Miercuri s-a încheiat vizita oficială a primului ministru al Guvernului Republicii Socialiste România, tovarășul Constantin Dăscălescu, în Thailanda.

Premierii celor două țări și-au exprimat satisfacția pentru rezultatele cu care s-au încheiat convorbirile oficiale, apreciindu-le drept o contribuție importantă la dezvoltarea colaborării multilaterale româno-thailandeze. S-a reafirmat voința celor două guverne de a acționa pentru transpunerea în viață a acțiunilor convenite, pentru identificarea de noi măsuri vizînd adîncirea colaborării economice reciproc avantajoase.

Primul ministru al gu-

vernului român a adresat primului ministru al guvernului thailandez invitația de a face o vizită oficială în Republica Socialistă România. Invitația a fost acceptată cu plăcere.

Cu prilejul vizitei au fost semnate contracte economice pentru anul 1985, cit și pentru perioada 1986-1990, și au fost convenite acțiuni de cooperare în producție.

SINGAPORE 8 (Agerpres) — Miercuri după-amiază, tovarășul Constantin Dăscălescu, primul ministru al Guvernului Republicii Socialiste România, a sosit la Singapore, unde va face o vizită oficială la invitația primului ministru al Republicii Singapore, Lee Kuan Yw.

A faptelor cinstire

(Urmare din pag. 1)

La începutul anului de **MINERII DE LA PAROSENI** se ridică la peste 25 000 TONE DE CARBUNE. Printre brigăzile cu cele mai bune rezultate de la această mină se numără cele conduse de Gavrilă Mesaroș, Francisc Fazakas, Nicolae Andrașcu și Mihai Schiopu.

■ **MINERII DE LA LONEA**, realizînd de la începutul lunii mai o producție suplimentară de 4891 tone de cărbune, acumulează de la începutul anului un plus de peste 10 000 de tone la producția fizică de cărbune.

■ **Insemnate sporuri la producția fizică de cărbune raportează în această lună și MINERII DE LA**

VULCAN (1758 tone), **ANINOASA** (996 tone) și **LIVEZENI** (962 tone).

■ După ce au încheiat primele patru luni cu un plus de 800 000 lei la producția destinată exportului, **CONFECTIONERILE DE LA VULCAN** au început în această lună pregătirea unui nou lot de produse, format din 20 000 de bucăți cu o valoare de peste 3 milioane lei, care în curînd va fi expeditată partenerilor externi și care asigură realizarea și depășirea sarcinilor de plan la export pe luna mai.

■ **FORESTIERII DE LA U.F.E.T. PETROȘANI** au livrat partenerilor externi peste sarcinile de plan în primele patru luni din acest an 236 mc celuloză,

226 mc lemn construcții rurale, 60 mc cherestea și 30 tone de mangal. De la începutul lunii mai au mai fost pregătiți pentru export 300 mc celuloză și 50 mc de lemn construcții rurale.

ENERGETICIENII DE LA PAROSENI au pulsat în sistemul energetic național în acest început de lună suplimentar sarcinilor de plan peste 3 milioane kWh, iar în luna aprilie 14 000 000 kWh. Energia electrică produsă a fost realizată în condiții de eficiență sporită, prin reducerea consumurilor specifice s-au făcut economii de peste 1200 tone combustibil convențional și 37 MWh energie electrică.

Bolțile istoriei

(Urmare din pag. 1)

9 Mai, Ziua independenței de stat a României, precum și Ziua victoriei reperutate de Națiunile Unite, printr-o decizie a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite, împotriva fascismului.

Triptic de aur al conștiinței naționale, 9 Mai 1877 — 1945 — 1985 luminează, în anii fertili ai strălucitoarei „Epopoei Ceaușescu”, aspirațiile poporului român, se constituie în temelie trainică a victoriei socialiste și comuniste al patriei noastre.

(Urmare din pag. 1)

școlii, colonelul Alexandru Petrescu și un maior neamț. Convoitul se puse în mișcare. Încotro? Nu știam. Ne-am dat totuși seama că mergeam spre Arad.

În drum, undeva pe cîmpia întinsă, în slaba lumină a farurilor mașinii comandantului, își făcu apariția o motocicletă cu ataș, pe mijlocul șoselei. Oprise. Un ofițer făcuse semnal de oprire a convoiului. Pe atașul ei era pusă o mitralieră gata să-și descarce banda, în caz de nesupunere. Convoitul se opri și ofițerul înmînează un plic colonelului. Sub lumina unci lanterne, citi mesajul. Urmă o mică, dar aprinsă discuție cu maiorul neamț. Mîna colonelului stringea fierul rece al pistolului, îndreptat spre maior. „Aruncă arma! Predă-te!” Aruncă zîmbi, dar colonelul nu glumea; îl dezarmă pe maior. Din pămînt, din toate părțile apărură siluete de militari români cu armele îndreptate spre noi: „Să nu faceți nici o mișcare, sînteți încercuți! Elevi, dezarmați-i pe nemții! Din acest moment sînteți dușmani cu ei. S-a încheiat armistițiul cu Uniunea Sovietică. Vom lupta împotriva adevăraților noștri dușmani, fascisto-hortysti!”

„Uraaa! Uraaa!” se auzi ca la o comandă, un stri-

găt de bucurie, din piepturile băietanilor de 19 ani. O singură și arzătoare dorință ne însuflețea și ne oțelea voința; eliberarea scumpului nostru pămînt românesc înstrăinat în urma odiosului Dictat de la Viena. Să zdrobim fascismul cotropitor!

„Botezul focului! I-am primit în cursul nopții de 23 spre 24 septembrie 1944, la periferia orașului A-

prospătare. În zorii zilei a patra am dat atacul decisiv. Nemții s-au văzut învinși și au fugit cu niște camioane spre apus.

În acest timp restul de elevi din anul II al Școlii militare din Radna s-a amplasat pe poziții la gura defileului Mureșului în zona Păuliș — Cuvui — Ghioroc — Șiria.

În zorii zilei de 11 septembrie, eram și noi am-

nade și zgomotul motoarelor de avioane și tancuri. Am fost respinși, am fost încercuți, dar dragostea de pămîntul scump al țării, dragostea de libertate socială ne-a însuflețit și am învins. I-am alungat pe hitleriști. În aceste lupte crîncene, ne-am îndeplinit cu cinste datoria față de patrie și noi cei 5 fii de muncitori mineri din Valca Jiului: elev ser-

„Pe aici nu se trece!”

rad, în apropierea comunei Micalaca. Stradă după stradă, a fost eliberată de o mină de elevi și citiva recruți. I-am scos din oraș și nemții s-au instalat pe poziții în cimitir, apoi la aeroportul Arad. Pe aeroport aveam o școală de aviație și tunuri antiaeriene. În comparație cu noi, inamicul era foarte bine dotat. Armamentul cel mai greu posedat de noi erau brandurile de 120 mm și vreo cîteva puști mitralieră. Se instalaseră bine nemții în jurul aeroportului, dar noi nu le dădeam nici măcar o clipă de răgaz. Tevile brandurilor ardeau și atunci le învejeam cu cîrpe ude, cum își înfașă o mamă pruncul, făcîndu-le din nou practicabile. Muniția ne era adusă cu brațele de civili pînă la eșalonul de im-

plasați în cadrul Detașamentului Păuliș. Inamicul era dincolo de șanțul anticar. Primele salve au pornit de la noi, cei de la 120 mm și de la Diviziunea I greu. A fost semnalul de începere a singurei înclăstări cu inamicul fascist. În acea zi inamicul a dat 8 atacuri, dar toate au eșuat. Raportul de forțe era de la opt la unu, pînă la douăzeci la unu, în unele zone, în favoarea inamicului. Zilele și nopțile ce au urmat au fost un infern. Pe toată întinderea dintre Păuliș și pînă la Simbăteni se auzeau bubururi de tunuri, de branduri, bombe aruncate din avioane explodînd, făcîndu-mitralierelor, al puștilor mitraliere, pocnete de armă, încrucișări de trasoare, explozii de gre-

gent Alexandru Crînic din Lonea, Mitric Francis și subsemnatul tot din Lonea, precum și elevul sergent Cocota din Vulcan și Giosan din Petroșani.

Am plătit victoria cu jertfa supremă a unor colegi dragi de-ai noștri ca: elev sergent Marin Predica din plutonul meu, elevii sergenți Ion Modreanu, Mircea Potea și cîți alții. Aici a căzut la datorie căpitanul crou Ion Fătu, sublocotenentii Darius Popescu și Ion Cismaru și lista ar fi mult prea lungă cu cei care cu arma în mînă au făcut zid de netrecut în fața dușmanului. Intocmai ca eroii de la Mărășești, noi, la Păuliș, am repetat „Pe aici nu se trece!”

Nu pot detalia întreaga epopee ca să vă faceți, stimate cititori, o imagine

despre ce a fost la Păuliș, redau un fragment din vibranta cuvîntare rostită în fața noastră, a învingătorilor, de colonelul Alexandru Petrescu, comandantul Detașamentului Păuliș:

„Ofițeri, subofițeri și elevi!

Ați abătut oțelul tunurilor și nu v-ați înfiorat. Ați secerat val după val, zi după zi, puhoi de infanterie din cinci regimente de honvezi, mai multe unități germane și ați rămas neclintii. Ați primit grindina de foc ucigător calmi, străjuiți de scutul sufleteilor voastre românești. Ați sfărîmat Divizia I ungară blindată „Budapesta”, o divizie de tancuri germane, ați capturat zeci și sute de arme și material de luptă. La Păuliș, Miniș, Ghioroc, Cuvui ați inseris cu slovă de singe, cu slovă de aur, în lumină de soare scînteietor, pagini nepieritoare în istoria poporului nostru. Va duce Mureșul pe apele lui pînă departe vestea izbînzii voastre și o va cînta mereu. Vor povesti codrii Cladovei urmașilor că aici pe Mureș, o școală de subofițeri rezervă s-a bătut vitejește și a bătut pe dușman, zdrobind furia hitleristohortystă!”

Mă înclin pios în fața supremei voastre jertfe, croi ai neamului meu!

MEMENTO

FILME

PETROȘANI — 7 Noiembrie: Din nou împreună; **Unirea**: Lupii mărilor; **Paringut**: Iubirea are multe fețe.

PETRILA: Prietenie. **LONEA**: Cu tine viața e frumoasă.

VULCAN — **Lucașfăru**: Omul și fiara, I—II. **LUPENI** — **Cultural**: Iubirea are multe fețe, I—II.

URICANI: Gemenii în vacanță.

Eventualele modificări intervenite în programarea filmelor aparțin întreprinderii cinematografice județene.

TEATRUL DE STAT „VALEA JIULUI” Petroșani — „Clopotele”; Petrila — „Somnoroasa aventură”.

TV. 20,00 Telejurnal. 20,35 Aniversarea a 40 de ani de la victoria asupra fascismului și sărbătorirea „Zilei Independenței României”. Primăvara victoriei — documentar, producție a Studioului de film TV. 21,05 Odă vitejiei românești. Spectacol literar-muzical-coregrafic (color). 21,45 Telejurnal. 22,00 Închiderea programului.